

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. Перник, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Катя В. Тодорова
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно
наказателно дело № 20211720201403 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С електронен фиш, серия К, №2948349, издаден от ОД МВР – Перник,
на основание [чл.189, ал.4](#), във връзка с [чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП](#) на И. М. П. с
ЕГН ***** е наложена глоба 50 /петдесет/ лева за нарушение на [чл.21, ал.2,](#)
[вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП](#).

Против електронния фиш е постъпила жалба от И.П., в която се излагат
възражения, че е издаден в нарушение на закона, при неспазване на
процесуалните правила, че събраните доказателства не установяват
описаното в съдържанието му нарушение, както и че наложеното
административно наказание е неправилно определено. Моли за отмяна на
издадения електронен фиш като незаконосъобразен и необоснован.

В съдебното производство, жалбоподателят – редовно призован, не е
участвал лично.

Пълномощникът му - адв. Я. С. поддържа и допълва доводите в жалбата
и пледира за отмяна на електронния фиш като незаконосъобразен.
Претендира и присъждане на направените по делото разноски от
жалбоподателя за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна – ОДМВР – Перник, не изразява становище по

жалбата. В съдебно заседание, представител не е участвал.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, както и доводите на страните, намира за установено следното:

На 16.08.2019 г., 11.13 часа, по път I-6, общ. Перник, в посока към гр. София, се движело МПС – л.а. „Ауди А4 Авант“ с рег. №*****. В района на км.81+400 /бензиностанция Тенакс/ на посочения път, с преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, №11743d0, насочена към приближаващия трафик, се извършвало измерване на скоростта на преминаващите пътни превозни средства чрез заснемане. Преди мястото, на което била установена системата за контрол на скоростта имало поставен пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 60 км/ч. В 11.13 часа през обсега на преносимата система за контрол на скоростта преминал и горепосоченият автомобил.

След изтичане времето за контрол, полицейският служител, работил със системата за контрол на скоростта попълнил протокол /приложение към чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

При обработка на заснетите нарушения, въз основа на разпознатия регистрационен номер на МПС, бил изготвен електронен фиш, в който били въведени данни за това, че след навлизане на превозното средство в контролираната зона е измерена скорост на движение от 80 км/ч. /получена след приспадане на допустимата техническа грешка при изчисляване скоростта на движение/.

След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на ФЛ - И. М. П.. Затова и с оглед разпоредбата на чл.188, ал.1, предл.1 от ЗДвП срещу собственика на автомобила бил издаден електронен фиш серия К, №2948349 на ОД МВР – Перник, с който на основание чл.189, ал.4 от ЗДвП, във вр. с чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП, му била наложена глоба 50 лв. за извършено нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП.

Електронният фиш е връчен на жалбоподателя на 05.01.2021 г. Същият не подал декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП или възражение по чл.189, ал.6 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена по несъмнен начин като взе предвид приетите писмени доказателства: справка от централна база данни – КАТ, разпечатка от показанията на техническото средство – снимка №11743D0/0131997, протокол за използване на АТСС,

рег. № 1158р-76678/21.08.2019г. и снимка на разположението на уреда, удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 от 07.09.2017г. за вписване на преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 в регистъра на одобрените за използване средства за измерване, с приложение към удостоверението, писмо, рег. №20-00-38-2/19.06.2019г. на БИМ, протоколи за първоначална и последваща проверка №№248-ИСИ/11.12.2017г. и 55-С-ИСИ/11.10.2018г. на отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към ГД „Мерки и измервателни уреди“ на БИМ, заповед №313з-461/12.03.2018г. , издадена от директор ОД МВР – Перник, както и писмо, рег. № 11-00-347 от 20.09.2021г. от директор Областно пътно управление – Перник.

Въз основа на установената фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима /съображения за което са изложени в разпореждане №728/10.09.2021г./, а разгледана по същество се явява и основателна.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят е собственик на посоченото в ЕФ моторно превозно средство, както и че не е упражнил възможността в чл.189, ал.5 от ЗДвП. Следователно, същият е възможен субект на описаното в електронния фиш нарушение.

Специалната процедура по издаването на електронния фиш, регламентирана в чл.189, ал. 4 от ЗДвП е приложена законосъобразно, при наличието на предпоставките за това, доколкото се твърди, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство/система преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, с №11743d0, с каквито съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП, може да се установяват и заснемат нарушения в тази хипотеза. АТСС, посочено в електронния фиш е мобилно многофункционално устройство за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера и комуникации. Приетите по делото писмени доказателства удостоверяват, че същото е одобрен тип средство за измерване от Българския институт по метрология съгласно удостоверение №17.09.5126 със срок на валидност 07.09.2027г, вписано е в регистъра на одобрените за използване средства за измерване и съответства с одобрения тип и с метрологичните изисквания, т.е., технически изправно е и е годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП, чл. 4 и чл.5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

От материално-правна страна, условие за законосъобразното издаване

на ЕФ е доказателствена обосновааност на изложените в съдържанието му фактически обстоятелства, относими към съответния административнонаказателен състав.

Безспорно е, че идентифицирането на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, точното място на нарушението и установяването на измерената скорост на движение, респ. отчетеното превишение по отношение разрешената максимална скорост, са обстоятелства от съществено значение в казуса. Тези въпроси са пряко относими към елементите от фактическия състав на административното нарушение, тъй като определят субекта на нарушението, правната квалификация на същото, както и приложимата санкционна норма от гледна точка конкретно наказуемото превишаване на скоростта.

Поради това, абсолютна предпоставка за законосъобразно реализиране на отговорността на жалбоподателя съставлява доказване на обстоятелството, че нарушението е извършено именно при обстоятелствата, описани в електронния фиш.

Релевантни доказателства за установяване на нарушение, за което е издаден електронен фиш и за обстоятелствата, при които то е извършено съставляват направения запис на нарушението, респ. снимковото му визуализиране, както и изготвения протокол - приложение към чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. на МВР.

Съставеният във връзка с процесното нарушение протокол по чл.10, ал.1 от Наредбата не страда от пороци, имащи за последица отхвърляне на доказателствената му стойност като официален документ. Непопълването на частта относно броя статични изображения/видеозаписи, свалени от системата и мястото на съхранение на свалената информация от използваната АТС по никакъв начин не затруднява решаването на относими за казуса въпроси и не представлява самостоятелно съществено нарушение на процедурата по установяване на нарушението. Безспорно се касае за пропуск, но той не засяга годността на протокола като доказателствено средство за удостоверените в съдържанието му фактически обстоятелства, тъй като е съставен и подписан от длъжностно лице, чиято компетентност произтича от цитираната заповед на директор ОД МВР – Перник, в кръга на службата му, а впоследствие е надлежно проверен от ръководителя на съответното структурно звено, удостоверено с негов подпис и дата на извършване на проверката.

По тази причина съдът кредитира като веществено доказателствено средство и приложената снимка №11743D0/0131997, извлечена от направения запис на нарушението, за което е издаден електронния фиш. Означените в нея дата и час, точна локация, разрешена и измерена скорост разстояние на измерване напълно съответстват на данните в протокола, което сочи, че

записът на нарушението е направен именно при използване на АТСС, удостоверено с приетия по делото протокол. На снимковия материал се наблюдава автомобила, посочен в ЕФ, заснет при приближаването му към СПУКС, поради което всяко съмнение чия скорост е регистрирало АТСС е изключено. Съгласно приетото приложение към удостоверение за одобрен тип №17.09.5126 на БИМ, превозното средство, чиято скорост е измервал лазерния лъч на модула в момента на заснемане на изображението е определяем от пресичането на маркерите на четирите страни на изображението. В случая, пресечната точка на маркерите е върху автомобила, посочен в електронния фиш.

В този контекст съдът приема, че при установяване на нарушението са спазени разпоредбите, регламентиращи условията, реда и начина на използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, което е условие за законосъобразно издаване на електронен фиш.

Въпреки този извод, съдебният състав установява наличието на други отменителни основания.

При издаването на електронния фиш са допуснати съществени процесуални нарушения, от гледна точка изискванията към съдържанието му, регламентирани в чл.189, ал.4 от ЗДвП, както и относно правното квалифициране на нарушението и основанията за наказване.

Обжалваният електронен фиш формално съответства на утвърдения със Заповед №Із - 305 от 04.02.2011 г. на Министъра на вътрешните работи образец, тъй като носи лимитивно установеното в нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП съдържание, но въпреки това е нередовен от процесуална страна. Съгласно посочената законова норма, електронният фиш следва да съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Всички тези данни са изложени в съдържанието на процесния електронен фиш, но в частта относно описанието на нарушението, нарушената норма и приложената административнонаказателна разпоредба, това е станало по начин, непозволяващ формиране на несъмнен извод относно правилността на дадената квалификация на нарушението, пътната структура, при която същото е установено, законосъобразното посочване на приложимата санкционна норма и основанията за ангажиране на административнонаказателна отговорност.

Съображенията са следните:

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП. Нарушената законова разпоредба е означена непрецизно. Констатацията за наличието на пътен знак, установяващ съответно ограничение на скоростта в контролирания с АТСС участък, е обстоятелство относимо към елементите от състава на нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП, което е самостоятелно такова и различно от нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП, поради което не следва да се обвързва с него.

На следващо място, за превишаване на разрешената максимална скорост санкциите са установени в разпоредбата на чл.182 от с.з., вида и размера на които са определени в зависимост от стойността на конкретното превишаване на скоростта. Санкциите, предвидени в чл.182, ал.1 и ал.2 ЗДвП са диференцирани с оглед обстоятелството дали превишаването на скоростта е извършено в населено място /ал.1/ или извън населено място /ал.2/, като в последния случай отговорността е смекчена, с предвидени по-леки наказания от тези за същото нарушение, извършено обаче в населено място. Поради това, от гледна точка изискването електронния фиш да съдържа точно описание на нарушението и ясна констатация относно нарушената разпоредба, в съдържанието му задължително следва да се посочи дали превишаването на максимално разрешената скорост е извършено в населено място или извън него, тъй като това обстоятелство е съществен обективен признак от състава на административното нарушение и предопределя приложимата санкционна норма, т.е., една и съща стойност на превишението, във всяка от двете хипотези предполага различна по тежест отговорност.

В случая, такава изрична констатация липсва в съдържанието на ЕФ, тъй като е посочено, че нарушението, установено чрез АТСС №11743d0 /преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1/, е извършено на път I-6, км.81+400, общ. Перник, бензиностанция Тенакс. Само по себе си мястото е достатъчно индивидуализирано, но изричен запис дали то попада в населено място или извън такова, няма. Същите данни относно мястото на контрол са удостоверени и в съставения протокол по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. на МВР, приет като писмено доказателство. Вписванията, че мястото на нарушението е на територията на община Перник, както и че е въведено ограничение на скоростта с ПЗ В26 – 60 км/ч. за извън населено място индикират съответствие с дадената квалификация по чл.182, ал.2 от ЗДвП, но е в явно противоречие със събраните допълнително писмени доказателства. В писмо, изх. №11-00-347/20.09.2021г. от ОПУ - Перник е посочено, че км. 81+400 на път I-6 попада в рамките на населеното място гр. Перник. Събраните сведения от администрацията, стопанисваща пътя, дават информация и за това, че в посочения участък от пътя, за посока София, с ПЗ В26 е разрешена скорост от 60 км/ч., монтиран на км.81+221 /на 179 м. преди км.81+400/.

Изложеното мотивира извод, че установените чрез събраните

доказателствени материали фактически обстоятелства относно мястото на нарушението, съответната пътна структура и скоростен режим са неточно квалифицирани и с електронния фиш незаконосъобразно на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП за превишаване на разрешената скорост извън населено място. Отсъства съответствие между установената фактическа обстановка и вменения на жалбоподателя административнонаказателен състав.

Констатираното в горния смисъл противоречие в обжалвания административнонаказателен акт представлява съществено нарушение на процесуалните правила и ограничава правото на защита на нарушителя, в частност възможността му да разбере за какво нарушение е наказан, въз основа на какви факти и каква е правната квалификация на деянието, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност .

Изложеното е основание за отмяна на обжалвания електронен фиш. Преквалифициране на нарушението по чл.182, ал.1, вр. чл.21, ал.2 от ЗДвП не е възможно поради установеното в съдебното производство обстоятелство, че мястото на извършване на нарушението е в населено място, което представлява изменение на фактическите обстоятелства на нарушението, срещу което соченият като нарушител не е могъл да се защити, както и поради наличието на друго допуснато нарушение на процесуалните правила относно точното посочване на нарушената разпоредба.

По разноските:

Съгласно чл.63, ал.3 от ЗАНН в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбоподателят И.П. е направил разноски за възнаграждение на адвокат в производството и е поискал присъждането им. От приложения договор за правна защита и съдействие от 05.10.2021г., сключен между него и адв. Я. С., се установява, че страните са договорили възнаграждение за защита и процесуално представителство по а.н. дело, образувано въз основа подадената жалба срещу процесния електронен фиш в размер 300 лв., като е отразено заплащането му в брой при подписване на договора. Поради това и с оглед изхода на делото, на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК заплатеното от жалбоподателя възнаграждение на адвокат, следва да му бъде възстановено от бюджета на органа, издал отменения електронен фиш. Същото е в минималния размер предвиден в разпоредбата на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от НАРЕДБА №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което съгласно чл.63, ал.4 от ЗАНН няма възможност за намаляването му.

Мотивиран от гореизложеното, на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш, серия К, №2948349, издаден от ОД МВР – Перник, с който на основание [чл.189, ал.4](#), във връзка с [чл. 182, ал.2, т.2 от ЗДвП](#) на И. М. П. с ЕГН *****, с адрес гр. Перник, ул. ****, е наложена глоба в размер 50.00 /петдесет/ лева за нарушение на [чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП](#).

ОСЪЖДА ОД МВР – Перник, с адрес гр. Перник, ул. „Самоков“ №1, да заплати на И. М. П. с ЕГН *****, с адрес гр. Перник, ул. ****, сума от 300 /триста/ лева, представляваща направени от него разноси в производството за заплатено възнаграждение на един адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____